

պարագաները
«Ճէմայ փաշա Թիւրքիոյ ֆրանս-
ական և անգլիական ուժերու կողմ-
էն զորաւումէն վերջ, զնոց Պերսի-
ն և վերջը Մուսուա, ուրիշ ստացած
էր հրաւեր իր ընկերին՝ Էնվեր փա-
շայի հետ, Ռուսերու նպատակն էր
Թիւրք փաշաներու զինավարութեան
ամբ կարծիր բանակ մը զրկել Թիւր-
քիս հոն պոլսէի վարչաձեւ յայ-
տարարելու համար:
Մրազիբը այս էր:
1.— Անվեռ Ճէմայ փաշա կողմ-
էն մէջ բանակ մը պիտի կազմ-
վարէր պիտի արշաւել Թիւր-

ՄԻ ԶՐՈՑՑ
ԿՈՄԻՏԵԱՍ ՎԵՐԳԻՆ ԷՆՏ
— Տնտեսութեան, վարդապետ,—
յարուակներէ չուզեցան լուր կտրել
վերջը ձեռնարկ է որ ուրախանաւ
ամէն տեղ, իսկ դուք մտել էք այս-
տեղ խուցի մէջ և չէք ուզում զուրս
զայ, ինչ է ձեր վիճակը այստեղ,
վերադարձիս ձեզ Հայաստան պիտի
տաննե՞ք:

— Այո՛, այո՛, վարդապետ,—
յարեց ընկերս, ամենքս ալ պէտք է
Հայաստան երթանք:
— Վարդապետ մեր պնդումի վը-
րայ ժպտաց և ուղիղ նայելով աշ-
քերիս մէջ, նոյն ժպիտը դէմքին
ստացաւ:
— Ո՛հ, իմ ոտքերս հոս են, հո-
ղի վրայ, ես Հայաստան չեմ երթար
մենք Անատոլիոյ երկր, կը նա-
խադրուի Անատոլիոյ գաւառները,
մենք գաւառացի եմք:
— Ե՛հ, վարդապետ,— ասաց
ընկերս, այն ժամանակ Բէթթաիս
երթանք:
— Ո՛հ, այն տեղ ալ չեմ երթար,
— Վարդապետ,— դարձեալ շա-
րունակեցի.— ամբողջ հայ ժողո-
վուրը, զրականութիւն ու՛ մամուլ
զբաղած է ձեզմով, ձեր գովքն է
անուժ, ձեզ շատ ու շատ է գնա-
հատում, որ չի ինչու, որ ձեր ա-
նունը չի ինչին, ձեր գործերը չիս-
տաքանիս հայալ զուք ձեր կողմից
ինչ էք մտածում, ինչ էք խոր-
հում երաժշտութեան մամին, փի-
լիսոփայութեան մասին, Աստու-
ածութեան մասին, էս փոք աշխար-
հի մասին և յաւիտենականութեան
մասին: Ես կ'ուզեի ձեր բոլոր մը-
քերը մէկիկ մէկիկ գրի առնել և
նոյնութեամբ յանձնել մամուլին,
որ մեր ժողովուրդը կարդայ, ու-
րախանայ: Արդեօք չէ՞ք կարող
ուրիշ անգամ ժամադրութիւն նշա-
նակել, որպէս զի ես կարողանայի
գրի առնել այդ բոլորը: Ինչ էք ա-
սում:

ԳՏԻՍ ԶԱՄԻՆՈՒՄ
ՈՐԲԵՐ ԵՒ ԿԱՐԿԻՆԸ
Մենք հայերս, բոլոր ժողովուրդ-
ներէն աւելի կը սիրենք զբաղի-
քազարակներով: Այնպէս որ
այս քաղաքին մէջ կ'ուզի ներկող
հայ տղայէն մինչև ազգին փառաշ-
արքաները ընդունեն, ան-
պատճառ թերթ կը կարդան և ամէն
մարդ իր ասպարէզին համեմատ եզ-
րակացութիւններ կը հանէ սոխա-
նի դիւանապետութենէն:
Ես ալ պարզ արհեստագործ մը, և թիւ
մըն ալ ազգայինս, եթէ կ'ուզեմ
Գրեթէ բոլոր թերթերն ալ կը կար-
դամ, մէկ լաւիկին բաժանորդ եմ,
միւսները օթլախութիւնով և մաս
մըն ալ ընթերցատարներուն մէջ
կը հանդիպեմ:
Անցեալները թերթի մը մէջ եր-
կորդ չէին առաջին սիւնակին զը-
լուրի հանդիպեցայ պոլսի զինա-
նշանի մը՝ որուն մէջէն միմիայն
կարելիք միտքս պահած եմ: Որով-
հետեւ շատ խելքս չի հասնիր նուր-
բանորոշ, անմիջական ցացի ինձի
խելացի մարդու մը հարցներու թէ
կարող եմ ձեզի դէմ:
Իրենց յանցանքը խոտտվանե-
ցան, որ քանի մը տարի առաջ, որ-
բերէն մէկը սոփա մը քաշել է մօ-
րուսաւոր մտաւարակների մը: Եւ ա-
հա փոթորիկ:
Լաւ բան չէ, Տղաք: Պէտք է խե-
ղճ ըլլա՞ք ևայն յորդորների զի-
րենք:
Ինձ ըսին տղաք որ, բարեկամ
եղածը յանձնար է և սերով մէկը
յանձնարու: Ինչ է այսքան այս խըն-
դիրն պոլսէն բռնած կ'երթան: Այ-
խարժ քանդակաւոր և Այ մեզ թող
կ'հասնեն պատճառ մը կերցուցաւ
հայեր համար մեր աչքերը թող չի
հանեն: Ահա արդէն մենք մեծեց
և ի վիճակի դարձեր մեր իւ-
րով անպակուրէն:
Իսկ եթէ այսպէս շարունակ մեր
ետեւէն կ'իջան ու կը խնդնեն մեզ,
թող չի գործադնէ մէկ մեկն ալ
գիրենք ինչի՞ լինի սրտը: Ի հարկէ
մեր մէկը երես դասնէ մեզմէ մինք
ալ անոր կը դարձնենք, և կ'եր-
թանք այդպիսի մարդոց քով, որ
պաշտէն և նախէն կը հակնուր
մեզ կ'առաջնորդեն գործնական
կեանքի մէջ:
Տեսայ որ տղոց ըսածը շատ
արդարացի էր, և ինքզինքս տկար
զգացի իրենց բան սովորեցնելու
գործին մէջ:
Պապօ՞ Տղաք:

Կարդալու միջոցի մէջ ալ մեր սա-
անուշիկ զմբողջ որբերու հասցէին
զրուած ստուակ բառին չի հանդի-
պի՛մ:
Կարծես մէկէն ի մէկ զազան մը
եկուած ցուր թափեցին զխուս և
չլսած միտքի: Գուցէ աչքերս զիս
խաբած են ըսելով անգամ մը ևս
կարդացի և տեսայ ճիշդ ու ճիշդ
ստանակ բառը:
Անշուշտ դուք բոլորդ ալ այն-
պէս ազդուեցաք, բայց ես չափէն ա-
ւելի սիրելու համար սա մեր ա-
ւանի պէս որբերը, կատցեցայ ու-
ղակի և եթէ այդ միջոցին այդ ան-
պատճառ բառը գործը ձեռքս անց-
նէր, հաւատացէ՞ք պատճառ պատճառ
կ'ընէի, վերջն ալ կ'երթայի որբե-
րու ուղուրին բանը կը պակսէի:
Չափալը տղաքը, կարծես իւ-
րենց քաջանքները քիչ ըլլային քիչ
մըն ալ սա հայ կարկիւնաւորներու
ձեռքէն քաշելէք ունին հոգի-
թիւրքը փոխարինելու պաշտօն ու-
նին և անոր կիսատ ձգած գործը
կ'ուզեն իրենք լրացնել: Այլ կերպ
ինչ բացատրութիւն տայ:
Վերապէս այս բանին ալ խել-
քս յոյժեցուցի և ուղեցի իմանալ
պատճառը: Մեր բարեկամ որբ տը-
ղաքը հաւաքեցի զուրկ և ըսի որ
տղաք-ինչո՞ւ այս մարդիկը այնքան
կարող են ձեզի դէմ:
Իրենց յանցանքը խոտտվանե-
ցան, որ քանի մը տարի առաջ, որ-
բերէն մէկը սոփա մը քաշել է մօ-
րուսաւոր մտաւարակների մը: Եւ ա-
հա փոթորիկ:
Լաւ բան չէ, Տղաք: Պէտք է խե-
ղճ ըլլա՞ք ևայն յորդորների զի-
րենք:
Ինձ ըսին տղաք որ, բարեկամ
եղածը յանձնար է և սերով մէկը
յանձնարու: Ինչ է այսքան այս խըն-
դիրն պոլսէն բռնած կ'երթան: Այ-
խարժ քանդակաւոր և Այ մեզ թող
կ'հասնեն պատճառ մը կերցուցաւ
հայեր համար մեր աչքերը թող չի
հանեն: Ահա արդէն մենք մեծեց
և ի վիճակի դարձեր մեր իւ-
րով անպակուրէն:
Իսկ եթէ այսպէս շարունակ մեր
ետեւէն կ'իջան ու կը խնդնեն մեզ,
թող չի գործադնէ մէկ մեկն ալ
գիրենք ինչի՞ լինի սրտը: Ի հարկէ
մեր մէկը երես դասնէ մեզմէ մինք
ալ անոր կը դարձնենք, և կ'եր-
թանք այդպիսի մարդոց քով, որ
պաշտէն և նախէն կը հակնուր
մեզ կ'առաջնորդեն գործնական
կեանքի մէջ:
Տեսայ որ տղոց ըսածը շատ
արդարացի էր, և ինքզինքս տկար
զգացի իրենց բան սովորեցնելու
գործին մէջ:
Պապօ՞ Տղաք:

ՆՈՐ ՊԱՏԵՐԱԶՄԸ
ՊԻՏԻ ՍԿՍԻ 1932 ՄԱՐՏ 1ԻՆ
Գրեց՝ Զօր. ԱԻՏԵՆՏՐՈՅ
ՍՈՎԵՏՆԵՐ ԶԱՐԴԱՆ ԿՍՍՍԻՆ
ԹԻԻՐԷ ԲԱՆԱԿԸ ԿԸ ՄԻԱՆՍՑ ՈՌՈՍ ԲԱՆԱԿԻՆ
ԼԵՅ-ՈՌՈՍԵՆ ԲԱՆԱԿՆԵՐ ԶԱՍԶԱՄՈՒՄԸ
Սովիթ Բանակը զօրակոչի յայ-
տարարութեան 24րդ օրը շարժան
կ'սկսի: Այսուամենայնիւ ան դեռ
կատարելապէս պատրաստուած ալ
չէ:
Շատ դանդաղ կը շարժին անոնք:
Ենթադրութիւնները Ռուսիոյ մէջ
ալ շատ մը կարգեր կը խանդարեն և
կացութիւնը կը ծանրացնեն: Բա-
նակ և անոր կիսատ ձգած գործը
թիւրքը փոխարինելու պաշտօն ու-
նին և անոր կիսատ ձգած գործը
կ'ուզեն իրենք լրացնել: Այլ կերպ
ինչ բացատրութիւն տայ:
Վերապէս այս բանին ալ խել-
քս յոյժեցուցի և ուղեցի իմանալ
պատճառը: Մեր բարեկամ որբ տը-
ղաքը հաւաքեցի զուրկ և ըսի որ
տղաք-ինչո՞ւ այս մարդիկը այնքան
կարող են ձեզի դէմ:
Իրենց յանցանքը խոտտվանե-
ցան, որ քանի մը տարի առաջ, որ-
բերէն մէկը սոփա մը քաշել է մօ-
րուսաւոր մտաւարակների մը: Եւ ա-
հա փոթորիկ:
Լաւ բան չէ, Տղաք: Պէտք է խե-
ղճ ըլլա՞ք ևայն յորդորների զի-
րենք:
Ինձ ըսին տղաք որ, բարեկամ
եղածը յանձնար է և սերով մէկը
յանձնարու: Ինչ է այսքան այս խըն-
դիրն պոլսէն բռնած կ'երթան: Այ-
խարժ քանդակաւոր և Այ մեզ թող
կ'հասնեն պատճառ մը կերցուցաւ
հայեր համար մեր աչքերը թող չի
հանեն: Ահա արդէն մենք մեծեց
և ի վիճակի դարձեր մեր իւ-
րով անպակուրէն:
Իսկ եթէ այսպէս շարունակ մեր
ետեւէն կ'իջան ու կը խնդնեն մեզ,
թող չի գործադնէ մէկ մեկն ալ
գիրենք ինչի՞ լինի սրտը: Ի հարկէ
մեր մէկը երես դասնէ մեզմէ մինք
ալ անոր կը դարձնենք, և կ'եր-
թանք այդպիսի մարդոց քով, որ
պաշտէն և նախէն կը հակնուր
մեզ կ'առաջնորդեն գործնական
կեանքի մէջ:
Տեսայ որ տղոց ըսածը շատ
արդարացի էր, և ինքզինքս տկար
զգացի իրենց բան սովորեցնելու
գործին մէջ:
Պապօ՞ Տղաք:

առաւօտ յարողութիւն գտնող յար-
ձակման մասնակցողներէն ոմանք
կը գտնուէին նաև մեր ճէմայական
կատարութեան հաշուութիւն ու-
ղողներու մէջ:
Պոլսոյ, Աստանայի, Սասունի և
Վանի մէջ հայերու, իսկ Էդրիի ըս-
տորոշները քիւրտներու արիւնը
թափող և դեռ ինքներու սիւնակ-
ներու մէջ իրաւունքէ և վրէժէ
ձառող այս էֆէնտները ո՞ր էին
Արաքսայի ուղղափառներուն վրայ
երբ իրաւունքն ու վրէժը կը լու-
նաւոր... Եթէ ստորագրութեան
վերջ, իրաւունք և վրէժ ըսելով
մասնափորձեր կատարել, լեռներու
կատարներուն վրայ և թերթերու
սիւնակներուն մէջ պողալ և կանչել
քաղաքակրթութեան վայել բան մը
ըլլար, թիւրքիս այդ շարժման ա-
մենէն սկիզբը կը գտնուէր, որով-
հետեւ մեր կորսնցուցած հողերը
սեծ Հայաստանի հողերուն 5-6 ան-
գամն են:
Գրանիթ հրատարակողու և իր
կապիտոլ դրութիւններով ծանօթ
ժողով Դանիակ օրկան «Յուսարք» 3
փետր, 1931ին, մեր Գրանիթի դեռ-
պանատան մէջ հերթուժը հերթելու
առանձն է:
Միւսին 24 Ապրիլ 1915 թուա-
կանը, արեւելքի մէջ խաղող ու
լուռ պարող հայերու հիմալ ո՞ր
գտնուիլը կրնայ մեզի իմացնել
զեպարտանուրը, անոնց հաշիւը որ-
մէ՞ պէտք է հարցնել: Շատ կը փա-
տաքանիս որ էնկիւրին մեզի պա-
տախան տայ և մեր հայրենիքը մը
և ազգ մը չունենալը հերքէ:
«Յուսարք»-ի այս պատասխա-
նին և փափաքին վրայ զի մը պէտք
է կենայ: Արեւելքի մէջ խաղող եւ
լուռ պարողները միայն հայեր չեն:
Հոն թիւրքեր ու քիւրտեր ալ կա-
նան: Ասոնց օճակները մարդը և
դեռ մարդու աշխատողները որոնք
են: Ընդհանուր պատերազմի միջո-
ցին ուստ բանակներու հետ միա-
նալով ալ խաղող բոյներուն կը
րակ տեղացողներուն, տեսական-
որէն մասնափորձեր ընդունեն, մեծ
քաղաքակրթութեան խաղողով
«Ջօզպուր» կամ «Հայրոյն» անուն-
ներու տակ հանգիստ լեռնացիները
խաբելու և մեր սանձաններու ա-
պանութեան խաղողներուն
հանդէպ թիւրք կատարութեան
ձեռքերը ծալելով կենալով կուգէի:
«Յուսարք»-ին կրկին պատաս-
խան կ'սպասէ: Ես էնկիւրի չեմ,
բայց էնկիւրիի յաւիտենական եւ
անփոփոխ ծայրը անգամ մըն ալ
կը կրկնեմ:
Էֆէնտները Կիտիւրի համաձայ-
նագրեր... հայերեկան իրաւունք
զուրս հանուած է: Ի վերջոյ գոյա-
ցող 16 Մարտ 337 թուական Մուս-
կուայի և 13 Հոկտեմբեր 337 թը-
ւակիր Գարսի դաշնագրիները անոր
տեղ ի գործ եղած են:
(2) (Շար.)

2.— Էնվեր փաշան պիտի ճղմը
Պուխարա գտնուող հակապոլսեիկ
տարրերը:
3.— Քեազմի Գարապէթի փա-
շան թիւրք արեւելեան նահանգնե-
րու մէջ պիտի յառաջացնէր ապըս-
տաւորութիւն:
Գրեթէ ներկեակը գրեթէ վերջ
թէ՛ պոլսեիկները ինչ շարժումներ
ստեղծեցին և ինչպէս գործեցին իւ-
րենց ծրագրերներու յաղորդութեան
համար, կը պատմէ անոնք Ճէմայ
փաշայի հանդէպ թշնամական դիրք
բռնելուն պատճառը:
Հեղինակը կը գրէ.
«Յեկայի պետը զիս հրաւիրեց
և ըսաւ. «Նախկին Օսմանեան պե-
տութեան ծովային նախարար» ձե-
ք ալ փաշան, մեր մարդը եղաւ, անոր
մէկ միլիոն ոսիկ ուրիշ յատկացնել
որպէսզինք, իր շարժումները զուրկ
հանելու համար. զեզ լրտես կը
կենդանւոյն վրայ: Ճէմայ փա-
շա «Ենվեր» ձեմայ անունը առաւ:
Այլեւս ան մեծ դիրք և հեղինակու-
թեան տէր էլիմը: Միշտ կենսաւ
զգո՞հ էր և ինչ հանգուժներ ա-
մենուն հաւատար ըլլալուն:
Անկէ վերջ սովիթ կատար-
ութիւնը ձեմայ փաշան զրկեց
Գապուր, Հոն ամառական կ'ստանար
500 անգը, ոսկի ու ըստը մը առի
հաւաքարութեանէն այդ միջոցին
ձեմայ փաշան դաւաճանած է պոլ-
սեիկներուն և կ'աշխատի անգլիա-
ցիներու հաշիւին: Ինձի խնդրուե-
ցաւ քանի մը լրտեսներ դիմել քա-
պուր, զայն հետապնդելու համար:
Այդպիսի լրտեսներ օրը օրին
տեղեկագիրները զրկեցին և փաշան
թուեցին, որոնց համաձայն կը
հաստատուէր որ ձեմայ փաշան ոչ
միայն Աֆղանիստանի կը դաւաճա-
նէր, այլ բոլոր պոլսեիկներն ազա-
նիքները կը հաղորդէր Անգլիոյ: Ես
այն ժամ կարգիս այդ բոլորը տեղե-
կացուցի Մոսկուայ:
«Մոսկուայ շատ բարկացաւ քե-
մայ փաշայի մասունք վերադար-
ձակեց: Մանաւանդ այդ միջոցին
Էնվեր փաշան ալ դաւաճանած էր և
Պուխարայի մէջ սկսած էր Մուս-
կուայի ղեմ գործել:
«Ճէմայ փաշա, որ այլեւս Ան-
գլիոյ կողմէ գտնուած էր, Պուխա-
րա կերթար Էնվերին միանալու
համար: Մոսկուայն պաշտօն յանձ-
նեց վրայի ճիւղերին մը՝ Լուպատի-
զա անունով, սպաննելու համար
ձեմայ փաշան:
«Ճէմայ Պուխարա երթանու հա-
մար եկած էր Վրաստան: Հոն Լուս-
պատի ղեմ գտնուած էր: Հետե-
ւեալ օր երբ մեկնեցաւ, ղեպի Պու-
խարա, ճարտան տեղափոխեց զըն-
դակ տեղացի անոր վրայ և սպա-
նուեցաւ: Բոլոր թուրքերն ու
զաղաղիքները անցան չեկայի ձեռ-
ք և յանձնեցան երբորդ Միջազ-
գայնականին»:
(2) (Շար.)

— Այո՛, այո՛, վարդապետ,—
յարեց ընկերս, ամենքս ալ պէտք է
Հայաստան երթանք:
— Վարդապետ մեր պնդումի վը-
րայ ժպտաց և ուղիղ նայելով աշ-
քերիս մէջ, նոյն ժպիտը դէմքին
ստացաւ:
— Ո՛հ, իմ ոտքերս հոս են, հո-
ղի վրայ, ես Հայաստան չեմ երթար
մենք Անատոլիոյ երկր, կը նա-
խադրուի Անատոլիոյ գաւառները,
մենք գաւառացի եմք:
— Ե՛հ, վարդապետ,— ասաց
ընկերս, այն ժամանակ Բէթթաիս
երթանք:
— Ո՛հ, այն տեղ ալ չեմ երթար,
— Վարդապետ,— դարձեալ շա-
րունակեցի.— ամբողջ հայ ժողո-
վուրը, զրականութիւն ու՛ մամուլ
զբաղած է ձեզմով, ձեր գովքն է
անուժ, ձեզ շատ ու շատ է գնա-
հատում, որ չի ինչու, որ ձեր ա-
նունը չի ինչին, ձեր գործերը չիս-
տաքանիս հայալ զուք ձեր կողմից
ինչ էք մտածում, ինչ էք խոր-
հում երաժշտութեան մամին, փի-
լիսոփայութեան մասին, Աստու-
ածութեան մասին, էս փոք աշխար-
հի մասին և յաւիտենականութեան
մասին: Ես կ'ուզեի ձեր բոլոր մը-
քերը մէկիկ մէկիկ գրի առնել և
նոյնութեամբ յանձնել մամուլին,
որ մեր ժողովուրդը կարդայ, ու-
րախանայ: Արդեօք չէ՞ք կարող
ուրիշ անգամ ժամադրութիւն նշա-
նակել, որպէս զի ես կարողանայի
գրի առնել այդ բոլորը: Ինչ էք ա-
սում:

Կարդալու միջոցի մէջ ալ մեր սա-
անուշիկ զմբողջ որբերու հասցէին
զրուած ստուակ բառին չի հանդի-
պի՛մ:
Կարծես մէկէն ի մէկ զազան մը
եկուած ցուր թափեցին զխուս և
չլսած միտքի: Գուցէ աչքերս զիս
խաբած են ըսելով անգամ մը ևս
կարդացի և տեսայ ճիշդ ու ճիշդ
ստանակ բառը:
Անշուշտ դուք բոլորդ ալ այն-
պէս ազդուեցաք, բայց ես չափէն ա-
ւելի սիրելու համար սա մեր ա-
ւանի պէս որբերը, կատցեցայ ու-
ղակի և եթէ այդ միջոցին այդ ան-
պատճառ բառը գործը ձեռքս անց-
նէր, հաւատացէ՞ք պատճառ պատճառ
կ'ընէի, վերջն ալ կ'երթայի որբե-
րու ուղուրին բանը կը պակսէի:
Չափալը տղաքը, կարծես իւ-
րենց քաջանքները քիչ ըլլային քիչ
մըն ալ սա հայ կարկիւնաւորներու
ձեռքէն քաշելէք ունին հոգի-
թիւրքը փոխարինելու պաշտօն ու-
նին և անոր կիսատ ձգած գործը
կ'ուզեն իրենք լրացնել: Այլ կերպ
ինչ բացատրութիւն տայ:
Վերապէս այս բանին ալ խել-
քս յոյժեցուցի և ուղեցի իմանալ
պատճառը: Մեր բարեկամ որբ տը-
ղաքը հաւաքեցի զուրկ և ըսի որ
տղաք-ինչո՞ւ այս մարդիկը այնքան
կարող են ձեզի դէմ:
Իրենց յանցանքը խոտտվանե-
ցան, որ քանի մը տարի առաջ, որ-
բերէն մէկը սոփա մը քաշել է մօ-
րուսաւոր մտաւարակների մը: Եւ ա-
հա փոթորիկ:
Լաւ բան չէ, Տղաք: Պէտք է խե-
ղճ ըլլա՞ք ևայն յորդորների զի-
րենք:
Ինձ ըսին տղաք որ, բարեկամ
եղածը յանձնար է և սերով մէկը
յանձնարու: Ինչ է այսքան այս խըն-
դիրն պոլսէն բռնած կ'երթան: Այ-
խարժ քանդակաւոր և Այ մեզ թող
կ'հասնեն պատճառ մը կերցուցաւ
հայեր համար մեր աչքերը թող չի
հանեն: Ահա արդէն մենք մեծեց
և ի վիճակի դարձեր մեր իւ-
րով անպակուրէն:
Իսկ եթէ այսպէս շարունակ մեր
ետեւէն կ'իջան ու կը խնդնեն մեզ,
թող չի գործադնէ մէկ մեկն ալ
գիրենք ինչի՞ լինի սրտը: Ի հարկէ
մեր մէկը երես դասնէ մեզմէ մինք
ալ անոր կը դարձնենք, և կ'եր-
թանք այդպիսի մարդոց քով, որ
պաշտէն և նախէն կը հակնուր
մեզ կ'առաջնորդեն գործնական
կեանքի մէջ:
Տեսայ որ տղոց ըսածը շատ
արդարացի էր, և ինքզինքս տկար
զգացի իրենց բան սովորեցնելու
գործին մէջ:
Պապօ՞ Տղաք:

Մենք հայերս, բոլոր ժողովուրդ-
ներէն աւելի կը սիրենք զբաղի-
քազարակներով: Այնպէս որ
այս քաղաքին մէջ կ'ուզի ներկող
հայ տղայէն մինչև ազգին փառաշ-
արքաները ընդունեն, ան-
պատճառ թերթ կը կարդան և ամէն
մարդ իր ասպարէզին համեմատ եզ-
րակացութիւններ կը հանէ սոխա-
նի դիւանապետութենէն:
Ես ալ պարզ արհեստագործ մը, և թիւ
մըն ալ ազգայինս, եթէ կ'ուզեմ
Գրեթէ բոլոր թերթերն ալ կը կար-
դամ, մէկ լաւիկին բաժանորդ եմ,
միւսները օթլախութիւնով և մաս
մըն ալ ընթերցատարներուն մէջ
կը հանդիպեմ:
Անցեալները թերթի մը մէջ եր-
կորդ չէին առաջին սիւնակին զը-
լուրի հանդիպեցայ պոլսի զինա-
նշանի մը՝ որուն մէջէն միմիայն
կարելիք միտքս պահած եմ: Որով-
հետեւ շատ խելքս չի հասնիր նուր-
բանորոշ, անմիջական ցացի ինձի
խելացի մարդու մը հարցներու թէ
կարող եմ ձեզի դէմ:
Իրենց յանցանքը խոտտվանե-
ցան, որ քանի մը տարի առաջ, որ-
բերէն մէկը սոփա մը քաշել է մօ-
րուսաւոր մտաւարակների մը: Եւ ա-
հա փոթորիկ:
Լաւ բան չէ, Տղաք: Պէտք է խե-
ղճ ըլլա՞ք ևայն յորդորների զի-
րենք:
Ինձ ըսին տղաք որ, բարեկամ
եղածը յանձնար է և սերով մէկը
յանձնարու: Ինչ է այսքան այս խըն-
դիրն պոլսէն բռնած կ'երթան: Այ-
խարժ քանդակաւոր

